

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΛΙΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΕΩΝΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Τού Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019. ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Αρτέμιου μετ'αλομάρτυρος, Ματρώνης οσίας Της Χιοπολίτιδος, Γερασίμου Του εν Κεφαλληνία.

Έτος 12^{ον} Τεύχος 549

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ - Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ

(Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ίερεμία)

Γνωστό είναι τό σημερινό Εύαγγέλιο, αδελφοί χριστιανοί, γιατί τό άκοϋμε καί άλλη φορά τό χρόνο, τήν περίοδο τοϋ Ματθαίου. Καί άλλη φορά σās μίλησα πάνω στήν σημερινή εύαγγελική περικοπή καί δέν θέλω νά σās λέγω τά ίδια, αν καί ο άπόστολος Παϋλος λέγει οτι τό νά επαναλαμβάνει τά ίδια στους χριστιανούς δέν τοϋ είναι βαρετό, γιατί αυτό γίνεται γιά τήν ασφάλειά τους, γιά τήν σταθερότητά τους δηλαδή στήν πίστη. Τό θέμα γιά τό οποιο θα σās μιλήσω σήμερα θα είναι γιά τόν καταραμένο τόν Διάβολο, γιά τόν Σατανά, οπως λέγεται διαφορετικά. Καί προτίμησα αυτό τό θέμα, γιατί γι' αυτόν καί γιά λεγεώνα δαιμόνων, μιλοϋσε τό σημερινό άγιο Εύαγγέλιο, πού είχαν καταλάβει τόν άνθρωπο τής χώρας τών Γαδαρηνών καί τόν έκαναν δυστυχισμένο.

Κατά πρώτον, χριστιανοί μου, θέλω νά σās πω αυτό τό σοβαρό καί βασικό, οτι υπάρχει Διάβολος. Ο Διάβολος είναι μιά πραγματική καί ζωντα-

νή ὕπαρξη καί δέν εἶναι κάτι τό ἀφηρημένο, σάν μιά κακή δύναμη νά ποῦμε. Τό λέγω αὐτό, γιατί πολύ παλαιότερα, ἕνας φημισμένος καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου εἶπε ἀπό τήν πανεπιστημιακή ἔδρα στούς φοιτητές ὅτι δέν ὑπάρχει Διάβολος. Δημιούργησε ταραχή στούς φοιτητές ὁ λόγος αὐτός τοῦ καθηγητοῦ, ἀλλά ζοῦσε τότε ἕνας ἄλλος φημισμένος καί κορυφαῖος διδάσκαλος τῶν θεολογικῶν γραμμάτων, ὁ καθηγητής Χρῆστος Ἀνδροῦτσος. Οἱ φοιτητές λοιπόν κατέφυγαν στόν καθηγητή αὐτόν καί τοῦ εἶπαν τόν σκανδαλισμό τους γιά τό ἄκουσμα ἀπό πανεπιστημιακή ἔδρα ὅτι δέν ὑπάρχει διάβολος καί ὁ καθηγητής Ἀνδροῦτσος εἶπε: «Πῶ, πῶ...! Μεγάλη αἵρεσις ὁ λόγος αὐτός, ἄτε (= διότι) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐλθόντος ἵνα λύσῃ τά ἔργα τοῦ Διαβόλου»! (Α΄ Ἰωάν. 3,8). Γι' αὐτό, λοιπόν, ἐπειδή ὁ Διάβολος εἶναι πρόσωπο καί ὄχι μιά ἀφηρημένη δύναμη, πολλοί τό ἀρχικό γράμμα τῆς λέξης «Διάβολος» τό γράφουν μέ κεφαλαῖο δέλτα (Δ). Καί ὀρθά πράττουν, γιατί τά κύρια ὀνόματα πού ἀναφέρονται σέ ὑπαρκτά πρόσωπα γράφονται τό ἀρχικό τους μέ κεφαλαῖο.

Γιά τόν Διάβολο, χριστιανοί μου, θέλω νά πῶ ἔπειτα αὐτό πού ξέρετε, ὅτι εἶναι καί αὐτός κτίσμα Θεοῦ καί δέν εἶναι κάποια προαιώνια κακή ὕπαρξη, ὥστε νά ποῦμε ὅτι ὑπάρχουν δύο ἄκτιστες θεϊκές ἀρχές, μιά καλή, ὁ Θεός μας, καί μιά κακή, ὁ Διάβολος. Αὐτό πάλι, ἂν τό ποῦμε, εἶναι μιά ἄλλη αἵρεση καί πλάνη, πού λέγεται διαρχία. "Ὁχι! Ἕνας εἶναι ὁ Κύριος καί Θεός μας, ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὁ Διάβολος εἶναι κτίσμα Θεοῦ. Ἀλλά θά πεῖ κανεῖς: "Ἐκανε λοιπόν ὁ Θεός τό κακό, κάνοντας τόν Διάβολο; "Ὁχι, χριστιανοί μου! "Ὅ,τι βγῆκε ἀπό τά χέρια τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ εἶναι «καλόν λίαν» (Γεν. 1,31). Ὁ Θεός ἔκανε τόν Διάβολο, ὄχι ὅμως κακόν, ἀλλά τόν ἔκανε πολύ καλόν, τόν ἔκανε ἄγγελο, ἀρχηγό μάλιστα τῶν ἀγγέλων, γι' αὐτό καί λέγεται «Ἐωσφόρος». Ἀλλά δέν τίμησε ὁ Ἐωσφόρος τήν ὑψηλή του αὐτή θέση καί ἔπese καί ἔγινε Διάβολος. Τί συνέβηκε; Δέν γνωρίζουμε ἀκριβῶς τί συνέβηκε, πῶς, δηλαδή, συνέβηκε ἡ πτώση τοῦ Ἐωσφόρου. Γιά τήν πτώση του ὅμως ἔχουμε τήν σαφεῖ μαρτυρία τοῦ Κυρίου μας, ὁ Ὅποῖος λέγει, «ἐθεώρουν τόν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα» (Λουκ. 10,18). Ἀλλά τό διατί ἀκριβῶς ἔγινε ἡ πτώση τοῦ Διαβόλου δέν ἔχουμε σαφεῖ μαρτυρία ἀπό τήν Ἁγία Γραφή.

Γενικά ὑπάρχει ἡ παράδοση στήν Ἐκκλησία μας ὅτι ὁ Διάβολος ἐξέπese ἀπό τήν ὑψηλή του θέση γιατί θέλησε νά λάβει τήν θέση τοῦ Θεοῦ· θέλησε νά στήσει τόν θρόνο του πάνω ἀπὸ Αὐτόν. Καί ἔχουμε πραγματικά τόν λόγο στόν προφήτη Ἡσαΐα πού λέγει: «Πῶς ἐξέπese ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἐωσφόρος;». Καί λέγει ὁ προφήτης γι' αὐτόν: «Σὺ δέ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου· εἰς τόν οὐρανόν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω

τόν θρόνον μου... ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ» (14,12-14). Ἀλλά αὐτός ὁ λόγος, ὅπως φαίνεται καθαρά ἀπό τό κείμενο, λέγεται γιά ἄνθρωπο (βλ. Ἦσ. 14,16), γιά τόν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος. Αὐτός εἶναι ὁ ἐδῶ ἐωσφόρος. Θά μπορούσαμε ὅμως νά ποῦμε ὅτι τό χωρίο αὐτό τοῦ Ἠσαΐου λέγεται μέν γιά τόν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, ἀλλά ὑπαινίσσεται μέ ἐκφράσεις του τήν πτώση τοῦ Ἐωσφόρου εἰς Διάβολο. Κρατοῦμε λοιπόν τήν πίστη αὐτή, ἡ ὁποία λέγεται ἀπό τούς ἁγίους Πατέρες, ὅτι ὁ Διάβολος ἔγινε Διάβολος, ἐπειδή θέλησε νά ὑψωθεῖ ὑπεράνω τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά, πρό ἐτῶν χριστιανοί μου, διάβασα σέ ἓνα σοβαρό καί βαθύ θεολογικό βιβλίο – δένθυμᾶμαισέποιό – μιά ἄλλη, παραπλήσια ἐρμηνεία τῆς πτώσης τοῦ Διαβόλου, πού μοῦ ἄρεσε ἰδιαίτερα καί ἐπιθυμῶ νά σᾶς τήν πῶ. Ἀκοῦστε: Ὁ Διάβολος στήν ἀρχή, ὅπως εἴπαμε, ἦταν καθαρό πνεῦμα, γιατί ἦταν ἄγγελος καί μάλιστα ὁ ἀρχηγός τῶν ἀγγέλων. Σάν καθαρό, λοιπόν, πνεῦμα πού ἦταν εἶχε προγνωστικό χάρισμα. Καί μέ τό χάρισμά του αὐτό εἶδε πάνω ἀπό αὐτόν ἄνθρωπο δοξασμένο νά λάμπει καί νά ἀστράπτει πολύ περισσότερο ἀπό αὐτόν καί νά ὑμνοῦν καί νά δοξολογοῦν τόν ἄνθρωπο αὐτόν ἄγγελοι καί ἄνθρωποι.

Ὁ Ἐωσφόρος φθόνησε τόν λαμπρότερο ἀπό αὐτόν στήν δόξα του ἄνθρωπο καί γιά τόν φθόνο του πρὸς Αὐτόν ἔπese καί ἔχασε τήν δική του δόξα. Ποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ πολύ λαμπρότερος ἀπό τούς ἀγγέλους καί ὑμνούμενος περισσότερο ἀπό αὐτούς; Εἶναι ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ! Ὡστε, κατὰ τήν ἐρμηνεία αὐτή, ὁ Διάβολος ἐξέπese ἀπό τήν ὑψηλή ἀγγελική του θέση, γιατί φθόνησε τήν Παναγία μας, γιατί ἐχθρεύθηκε τήν Παναγία μας. Καί ἀφοῦ ἐχθρεύθηκε τήν Παναγία μας δέν μπορεῖ ἐμεῖς νά τόν κάνουμε φίλο μας καί νά πράττουμε αὐτά πού μᾶς λέγει. Ἐμεῖς ἀγαπᾶμε τήν Παναγία, εἴμαστε δικοί Της καί εἴμαστε ἀπό τήν γενιά Της. Μοῦ ἄρεσε, χριστιανοί μου, αὐτή ἡ ἐρμηνεία γιά τήν πτώση τοῦ Διαβόλου, καί κρατεῖστε την καί αὐτή παρακαλῶ, ὡς μία ἄλλη ἐρμηνεία, γιά νά μισήσουμε περισσότερο τόν Διάβολο, ἀφοῦ αὐτός φθόνησε καί μίσησε τήν Παναγία μας. Εἶναι τρισκατάρτος.

Ὁ Διάβολος πολέμησε μέ λύσσα τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία. Καί κατὰ πρῶτον ἤθελε νά τόν μεταποιήσει καί νά τόν κάνει κοσμικό Μεσσία. Αὐτό φαίνεται ἰδιαίτερα μέ τούς πειρασμούς πού Τοῦ πρόβαλε στήν ἔρημο μετὰ τό βάπτισμά Του. Τόν ἤθελε ὡς Μεσσία νά δίνει ψωμί στόν λαό (βλ. Ματθ. 4,3), νά φαντάζεται καί νά δοξάζεται ἀπό τούς ἀνθρώπους (βλ. Ματθ. 4,6) καί νά ἔχει βασιλεία καί αὐτοκρατορίες (βλ. Ματθ. 4,8). Ἀλλά ὁ Ἰησοῦς ἀπέκρουσε τίς κοσμικές προτάσεις τοῦ Διαβόλου καί ἔμεινε ὁ ἀληθινός Μεσσίας, ὅπως τόν εἶχαν προφητεύσει οἱ προφῆτες στήν Παλαιά Διαθήκη. Ἀλλά ὁ Διάβολος πολέμησε τόν Χριστό καί

κατά τόν θάνατό Του. Ἐνῷ αὐτός ἦταν πού ἔβαλε τά ὄργανά του νά θανατώσουν τόν Χριστό, ὅμως δέν ἤθελε τόν θάνατό Του διά τοῦ Σταυροῦ, γιατί αὐτό θά ἔφερνε τήν συντριβή τοῦ Διαβόλου. Ἔτσι, καί σταυρωμένος πού ἦταν ὁ Χριστός, ὁ Διάβολος ἔβαζε τούς Ἰουδαίους κάτω ἀπό τόν Σταυρό νά Τοῦ φωνάζουν, «κατέβα ἀπό τόν σταυρό» (Μάρκ. 15,30). Γιατί τό ἔκανε αὐτό; Γιατί, ἂν κατέβαινε ὁ Χριστός ἀπό τόν σταυρό, τότε θά ἔλεγε ὁ Διάβολος: «Βλέπετε, δέν εἶναι αὐτός ὁ Μεσσίας. Γιατί οἱ Γραφές λέγουν ὅτι ὁ Μεσσίας θά πεθάνει στόν σταυρό. Ἀφοῦ αὐτός κατέβηκε ἀπό τόν σταυρό, δέν εἶναι αὐτός ὁ Μεσσίας. Μήν τόν πιστεύετε!» Καί ὅχι μόνο τόν Μεσσία πολέμησε ὁ Διάβολος, ἀλλά πολέμησε καί πολεμεῖ μέ λύσσα καί τήν Ἐκκλησία Του μέ τούς τρεῖς παραπάνω πειρασμούς, μέ τούς ὁποίους πολέμησε καί τόν Ἰδρυτή Της καί Νυμφίο Της, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Διάβολος θέλει μία ἐκκοσμικευμένη Ἐκκλησία, μία δηλαδή Ἐκκλησία πού νά ἀσχολεῖται μόνο μέ τά οἰκονομικά προβλήματα τοῦ λαοῦ, δίδοντας σ' αὐτόν ψωμί καί μία Ἐκκλησία μέ μεγαλεῖα καί κοσμικά βασίλεια. Ἔτσι εἶναι οἱ παπικοί.

Ἀλλά ὁ Χριστός μας, χριστιανοί μου, ἀπέκρουε τόν Διάβολο καί τίς μεθοδεῖες τοῦ Διαβόλου. Ἡ συντριβή δέ τοῦ Διαβόλου ἐγινε κυρίως μέ τόν σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Στήν πραγματικότητα, ὅταν ἐσταυρώνετο ὁ Χριστός σταύρωνε, δηλαδή, κάρφωνε τόν Διάβολο. Ἔστι εἶπε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος στόν αὐτοκτάτορα Τραϊανό. «Ἐχω τόν Χριστό στά στέρνα μου», τοῦ εἶπε. «Γιά ποιόν Χριστό μοῦ λές;», τόν ρωτᾷ ὁ Τραϊανός. «Γί' αὐτόν πού σταυρώθηκε ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου;». Καί ὁ ἅγιος τοῦ ἀπάντησε: «Τόν ἀνασταυρώσαντα τήν ἁμαρτίαν ἡμῶν μετά τοῦ ταύτης εὐρετοῦ»! Ὁ Χριστός δηλαδή σταυρούμενος σταύρωσε τήν ἁμαρτία καί αὐτόν πού βρῆκε τήν ἁμαρτία, δηλαδή, τόν Διάβολο. – Ἀδελφοί μου, ἐμεῖς ἀνήκουμε στόν Χριστό. Τόν Διάβολο τόν ἀποκηρύξαμε. «Ἀπετάξω τόν Σατανᾶ;»! «Ἀπεταξάμην»! Καί ἀκόμη περισσότερο τόν φτύσαμε. «Ἐμπτυσον αὐτόν»! Ἀφοῦ, λοιπόν, δέν ἀνήκουμε στόν Διάβολο, ἄς ἀντιστεκόμαστε σ' αὐτόν. Ὁ Ἀπόστολος μᾶς λέγει: «Ἀντίστητε τῷ Διαβόλῳ καί φεύξεται ἀφ' ὑμῶν» (Ἰακ. 4,7). Ἀλλά ὁ καλύτερος τρόπος πολεμικῆς κατά τοῦ Διαβόλου εἶναι ἡ περιφρόνηση σ' αὐτόν καί σ' αὐτά πού μᾶς λέγει. Μᾶς τόν ὑπέδειξε ὁ Κύριός μας τόν τρόπο αὐτό μέ τόν λόγο Του, «ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ» (Ματθ. 4,10). Στίς κακές λοιπόν ἐπιθυμίες καί τούς κακοὺς λογισμούς, πού μᾶς προσφέρει ὁ Διάβολος γιά νά πράξουμε τό κακό, ἐμεῖς νά τοῦ λέγουμε, «ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ». Γκρεμοτσακίσου Διάβوله, τρισκατάρτατε Διάβوله, ἐσύ πού φθόνησες τήν Παναγία μας, πού ἐμεῖς ἀγαποῦμε καί προσκυνοῦμε.

